

Mieczysław Haftka

Baldram, pow. Kwidzyń. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 5, 75-76

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CZERNIKOWICE, pow. Złotoryja patrz epeka brąsu
Stanowisko 1

BABORÓW, pow. Głubczyce Konserwator Zabytków Archeologicz-
nych w Opola

Badania prowadziła mgr Danuta Weźniak. Finansował WKZ w Opola. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko kultury Łużyckiej z okresu halstackiego.

Stanowisko znajduje się w południowo-zachodniej części miasta, położone jest na wzniesieniu opadającym w kierunku rzeki Cyny na parcelach przy ul. Raciborskiej Nr 29-31, należących do Państwowego Funduszu Ziemi. W miejscu tym mieszkańcy Baberowa wybierają piasek i żwir.

Przebadane tereny o powierzchni około 1,5 ara, na którym natrafiono na jeden grób ciałopalny kultury Łużyckiej, wyposażony w 12 naszyń i kółko brązowe. Ponadto we wkopach nowożytnych znalaziono skrupy potłuczonych naczyń i przepalona kość ludzka, pochodzące ze smiszczonych grobów. Znalazioną ceramikę datować można na okres halstacki.

BALDRAM, pow. Eriądz Muzeum Zamkowe w Malborku
Stanowisko I

Badania prowadził mgr Mieczysław Haftka. Finansował Muzeum Zamkowe w Malborku. Trzeci sezon badań. Grodzisko kultury Łużyckiej z okresu halstackiego i wczesnośredniowiecznego, grodzisko wczesnośredniowieczne z IX-X w., osada otwarta z XI-XII w.

Badania na stanowisku I były kontynuacją prac z lat 1969-70. Objęte nimi głównie majdan oraz zachodnie strome zbocze grodziska. Wykop 3; działki E i F o wymiarach 5 x 5 m. Zlekalizowane były na majdanie i miały na celu dalsze poszukiwanie ujawnionego w 1970 r. skoncentrowanego osadnictwa kultury Łużyckiej z wczesnej epoki żelaza. W działce F w warstwie III odkryto 9 niewielkich skupisk kamieni. Zalegały one w szaro-brązowej, twardej, gliniastej ziemi z dość licznymi drobnyimi węgielkami drzewnymi i grudkami polepy. Wokół kamieni występowała w dużej ilości ceramika, której układ sugeruje umyślnie rozbijanie naczyń. W skupisku Nr 1 obok dużej ilości fragmentów ceramiki, przeważnie nie odkryto fragment czaszki ludzkiej, smiszczony kołosek z drutu brązowego i główkę żelaznej szpili tarczowatej. Dość licznie występo-

wały kości, niekiedy połupane i przepalone, których przynależność gatunkową wykazę analizą antropologiczną. Skrupiska datować można na okres halstański /Hallstatt D/.

W tej samej dziaлке w warstwie IV, na tle szarozółtego piasku, odsłonięto szarys chaty w postaci śladów po słupach. W obrębie chaty znajdowało się dobrze zachowane, dwuwarstwowe palenisko, w którym znaleziono obok ułamków ceramiki, kości zwierzęcych, szczątków ryb, prawie całe maczysia. Wstępna analiza zabytków pozwala datować chatę na początek epoki żelaza.

Wykop na skarpie /3, działka G/, którego celem było rozpoznanie śladów po konstrukcjach obronnych od strony Wisły, odsłonił dość głęboką /ponad 2 m/ i szeroką /około 5 m/ fosę. Elektryzowana na zbieżności fosa bromiła dostępu na gród.

Badania zostały zakończono.

BRZOSTOWO NOWE, pow. Wyrzysk
Stanowisko 1

patrz okres lateński

CHARLUPIA MAŁA, pow. Sieradz
Stanowisko 2

Muzeum w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dziernogowska.
Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej
z okresu halstańskiego.

Stanowisko położone jest na terenie piasznic na prawym brzegu rzeczki Mosznik.

Przy wydobywaniu piaszczyn natrafiano na liczne groby ciałopalne z obstawą kamienną. W sierpniu 1971 roku Ob. Piotr Wojciechowski z Charlupia Małej dostarczył do Muzeum w Sieradzu wykopane przez siebie w tejże piasznicy maczysia pochodzące z jednego grobu. Były to: jajowaty niewielki garnek o chropowatej powierzchni barwy żółtej; służący jako popielnica, dwa nabe, ciemnoszare czerpaki oraz pokrywa w kształcie lejka /s otworem w uchwyście/. Podobne pokrywy występują w grupie wschodnio-wielkopolskiej kultury łużyckiej, byłby to więc pierwszy egzemplarz znaleziony na terenie zajętym przez grupę środkowopolską.

Przeprowadzono badania ratownicze. Ogółem przekopano 46,5 m² powierzchni. Odsłonięto resztki trzech grobów ciałopalnych. Ścianki i stropy grobów wyłożone były eteczakami. W śladnej s jam grobowych